

«Δεν μπορεί να βαφτίζονται ως "ασύμμετρα φαινόμενα" οι τραγικές ελλείψεις σε προσωπικό και οχήματα πυρόσβεσης, η υποστελέχωση σε μονάδες δασοπυρόσβεσης και δασοπροστασίας και η υποχρηματοδότηση των υπηρεσιών πολιτικής προστασίας. Πόσο μάλλον όταν εξακολουθούν να διατίθενται υπέρογκα ποσά σε στρατιωτικές δαπάνες», δηλώνει μεταξύ άλλων στο Πριν ο περιφερειακός σύμβουλος με την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική, Νίκος Αδαμόπουλος.

Συνέντευξη στον **Δημήτρη Σταμούλη**

Ο πύρινος όλεθρος που έπληξε την Ανατολική Αττική χαρακτηρίστηκε από την κυβέρνηση «εθνική τραγωδία». Υπάρχει ταξικό πρόσημο σε αυτή την καταστροφή;

Μιλάμε για μια δεύτερη πολύνεκρη τραγωδία στην Αττική μέσα στον ίδιο χρόνο, μην ξεχνάμε τη **Μάνδρα** και τους **24 νεκρούς** της. Η περίπτωση της Ανατολικής Αττικής συγκλονίζει, καθώς προσεγγίζει τριψήφιο αριθμό θυμάτων σαν αποτέλεσμα ενός συμβάντος μικρότερης διάρκειας και έκτασης από τις φονικές πυρκαγιές στην Ηλεία πριν 11 χρόνια.

Μπορεί, η Ανατολική Αττική να έχει διαφορετική ταξική σύνθεση σε σχέση με τη φτωχή Μάνδρα, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι δεν υπάρχουν πληγείσες πρώτες κατοικίες. Επίσης πολλές κατοικίες αξιοποιούνταν για διαμονή εργατών γης, εργαζομένων στη σεζόν ή και τουριστών.

Σε κάθε περίπτωση, όπως και στη Μάνδρα, αναδεικνύεται πόσο καταστροφική είναι για το περιβάλλον, την φύση και τον άνθρωπο η πολιτική αυτή που εξυπηρετεί την ασύδοτη δράση του κεφαλαίου σε όλα τα επίπεδα για την κερδοφορία του.

Η κυβέρνηση μιλά για «ακραία φυσικά φαινόμενα». Ήταν αναπόφευκτη η τραγική εξέλιξη; Πώς ανταποκρίθηκε ο κρατικός μηχανισμός;

Δεν μπορεί να βαφτίζονται ως «ασύμμετρα φαινόμενα» οι τραγικές ελλείψεις σε προσωπικό και οχήματα πυρόσβεσης, η υποστελέχωση σε μονάδες δασοπυρόσβεσης και δασοπροστασίας, η υποχρηματοδότηση των υπηρεσιών πολιτικής προστασίας. Πόσο μάλλον όταν εξακολουθούν να διατίθενται υπέρογκα ποσά σε στρατιωτικές δαπάνες, σε βάρος

προστασίας περιβάλλοντος και ανθρώπινων ζωών, όπως και άλλων τομέων κοινωνικής πολιτικής.

Δεν μπορεί να αποδίδεται μόνο στην «ένταση των ανέμων», η αδυναμία της Πυροσβεστικής να αντιμετωπίσει μια πυρκαγιά μέσα στην Αττική, όταν στο όνομα της εξυπηρέτησης του χρέους κονδύλια περικόπτονται ή δεν διατίθενται καθόλου, χιλιάδες θέσεις «εξαφανίστηκαν» τα τελευταία χρόνια από το πυροσβεστικό σώμα, τους δήμους, αποσαθρώθηκαν τα ελάχιστα εναέρια και επίγεια μέσα καθώς και ο αναγκαίος εξοπλισμός που διαθέτουν, ενώ αποδυναμώνεται ακόμη περισσότερο με την κάλυψη των αναγκών πυρασφάλειας των ιδιωτικοποιημένων υποδομών μεταφοράς, όπως τα αεροδρόμια κλπ.

Η κατάσταση μπορεί να είχε ιδιαιτερότητες και υψηλή δυσκολία στην αντιμετώπιση, από την ακραία επικινδυνότητα στο Μάτι μέχρι τις υψηλές εντάσεις των ανέμων στην περιοχή.

Παρόλα αυτά, όπως γίνεται αντιληπτό από τα παραπάνω, με τόσα κενά και ελλείψεις είναι άτοπο να μιλάμε για ικανή ανταπόκριση του κρατικού μηχανισμού.

> **Είναι καταστροφική για περιβάλλον, φύση και άνθρωπο η πολιτική που εξυπηρετεί την ασύδοτη δράση του κεφαλαίου σε όλα τα επίπεδα για την κερδοφορία του**

Υπάρχουν ευθύνες στην «τοπική αυτοδιοίκηση», στο πώς αντέδρασαν τις κρίσιμες ώρες;

Τεράστιες ευθύνες έχουν όλοι, κυβέρνηση, δήμαρχοι και Περιφέρεια. Είναι μια ενιαία αλυσίδα σε αυτό που λέμε κράτος, εφαρμόζουν και υλοποιούν λίγο πολύ την ίδια πολιτική.

Ο **Τσίπρας** μεμφόταν τους άλλους στο ΝΑΤΟ γιατί δεν αυξάνουν τον προϋπολογισμό τους όσο η Ελλάδα για τους εξοπλισμούς, αντί να φροντίζει για την θωράκιση της προστασίας από τις φωτιές τις πλημύρες και όλες τις φυσικές καταστροφές.

Ο δήμαρχος Μαραθώνα, ο γνωστός **Ψινάκης,** υπόδειγμα δήμαρχου μάνατζερ, τα έσπαγε στο Nammos στη Μύκονο, ήταν εξαφανισμένος και τώρα ψάχνει για επενδυτές στα καμένα.

Η **Δούρου,** σχεδιάζει τη νέα ανάπτυξη και λειτουργία του περιβαλλοντολογικού εγκλήματος του ΧΥΤΑ στο Γραμματικό, τις δεκάδες περιβαλλοντολογικές μελέτες που δίνουν έγκριση ή

νομιμοποιούν την ασύδοτη δράση των βιομηχάνων επιχειρηματιών, μεγαλοξενοδόχων, εφοπλιστών κ.λπ. με ανυπολόγιστες συνέπειες για το περιβάλλον και το λαό.

Τα αποτελέσματα όλων αυτών που συνέχισαν, όπως οι προηγούμενοι, να υλοποιούν, να σχεδιάζουν και έκαναν υποτίθεται για την Αττική, τα είδαμε με τον πιο τραγικό τρόπο στο **Μάτι,** όπως και στη **Μάνδρα,** στο **ναυάγιο στο Σαρωνικό,** τις φωτιές σε **Κινέττα** πρόσφατα, **Κάλαμο** πέρσι, ακόμη και στην **πλημμύρα στο Μαρούσι.**

Ο άναρχος και αδηφάγος τρόπο ανάπτυξης σε βάρος του περιβάλλοντος και προς όφελος του κεφαλαίου, πόσο ευθύνονται για τις αλλεπάλληλες τραγωδίες;

Η περίπτωση στο Μάτι αναδεικνύει με τον πιο οδυνηρό τρόπο το πού οδηγεί η άναρχη πολεοδομική ανάπτυξη. Η τυπική και άτυπη μετατροπή όλης της Αττικής συμπεριλαμβανομένων δασών, ρεμάτων και ακτών, σε μια τεράστια οικοδομική ζώνη!

Είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών που και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και οι περιφερειακές και τοπικές διοικήσεις στην Αττική διαχρονικά, υπηρετούν μέχρι κεραίας, στηρίζοντας τη μετατροπή του παραλιακού μετώπου σε μια ατελείωτη επιχειρηματική ζώνη, με ξενοδοχειακά και τουριστικά συγκροτήματα.

Το έλλειμμα πολεοδομικού σχεδιασμού που πάντα γίνεται αφού έχουν κτιστεί περιοχές ολόκληρες, αλλά και η μη εφαρμογή του στη συνέχεια οδηγεί τα σχέδια πόλης να μένουν στα χαρτιά ή/και να ακυρώνονται στην πράξη, μετατρέποντας σε «παγίδες θανάτου» μια σειρά οικισμούς.

Εκατοντάδες πολίτες εγκλωβίστηκαν στο Μάτι, στους στενούς δρόμους ενός οικισμού, που δημιουργήθηκε χωρίς κανένα σχεδιασμό, δίχως καμία πρόβλεψη για σχέδιο εκκένωσης σε περίπτωση πυρκαγιάς, με την πρόσβαση προς στη θάλασσα «φραγμένη» από μαντρότοιχους και συρματοπλέγματα ξενοδοχείων και ιδιωτικών αυθαίρετων κατοικιών.

Πώς κρίνετε τα «μέτρα ανακούφισης» τα οποία εξήγγειλε η κυβέρνηση;

Θεωρώ αυτονόητο να υπάρξουν μια σειρά μέτρα για το κόσμο που πλήγηκε, τις οικογένειες των αδικοχαμένων και όχι μόνο αυτά που εξαγγέλθηκαν στα χαρτιά, αλλά μια σειρά αλλά αναγκαία άμεσα και κυρίως μακροπρόθεσμα. Όλα βέβαια είναι ενταγμένα σε έναν αγώνα δρόμου επικοινωνιακής πολιτικής που κάνει η κυβέρνηση για να αποκρύψει τις τεράστιες πολιτικές ευθύνες που έχει και σε καμία περίπτωση δεν απαλύνει τον πόνο των ανθρώπων.

Ποια μέτρα απαιτούνται για να μην επαναληφθούν τέτοιες καταστροφές;

Είναι απλό και προφανές, τόσο για την Ανατολική Αττική όπου έχει μεγάλες βλέψεις το μεγάλο τουριστικό κεφάλαιο, όσο και για τα Γεράνεια, όπου παραμονεύουν οι «κόρακες» για το βωξίτη: καμιά αλλαγή χρήσης της γης στα καμένα, αναδάσωση όλων των καμένων εκτάσεων, προσλήψεις τώρα του απαραίτητου προσωπικού δασοπροστασίας και δασοπυρόσβεσης, αγορά σύγχρονου αναγκαίου εξοπλισμού και μια σειρά άλλα μέτρα, ρυθμίσεις και νομοί στην κατεύθυνση ενός αλλού μοντέλου ζωής φιλικό προς τον άνθρωπο τη φύση και το περιβάλλον.

Το βασικότερο όμως που λέμε εμείς είναι πως ο ανυποχώρητος και ανατρεπτικός αγώνας ενάντια σε αυτές τις συνεχιζόμενες εγκληματικές πολιτικές, που υπηρετούν ένα αδηφάγο σύστημα που και χθες και σήμερα περισσότερο, καίει και πνίγει ανθρώπους, πρέπει να ανατραπεί. Η αντικαπιταλιστική ανατροπή του είναι μονόδρομος από εδώ και εμπρός για να μη ζήσουμε κι άλλες τραγωδίες.

Πηγή: *ΠΡΙΝ*